

Regne de Crist

2ª etapa | núm 4

Abril 2023

Xarxa Mundial d'Oració del Papa

APOSTOLAT DE L'ORACIÓ

En aquest número

- 03** Editorial – Pacem in terris
Andrea Sarubbi
- 04** Intenció del Papa
Francesc
- 05** El Vídeo del Papa
Abril 2023
- 06** Actituds
Per viure la intenció mensual
- 07** Infografia
Aprofundir en la intenció del Papa
- 10** Reinventar els vincles fraterns
Daniel Régent SJ
- 10** Click To Pray
Tres moments diaris de pregària
- 11** Reunió de grup
António Sant'Ana SJ
- 12** Pregària del mes
Per una cultura de la no-violència
- 13** Pregària comunitària
Per una cultura de la no-violència
- 15** Intenció dels nostres bisbes
Conferència Episcopal Espanyola
- 16** Cor de Jesús – Aigua del Costat de Cristo, renteu-me
Rodrigo Sanz Ocaña, sj
- 18** Cor de Jesús – Faré una nova gesta...
Sor Maria de Gracia del Río Villodres
- 19** Contemplatius en l'acció
El Camí del Cor
- 21** Un cor orant
Antonio S'Antana s
- 22** El "caràcter" de la intenció del Papa
Tibidabo
- 23** Santa Teresa de Lisieux, una dona feliç
Ernesto Postigo SJ
- 24** Delicadeses del papà
Santa Teresa de Lisieux
- 25** Beata Pierina Morosini
Sants i beats de l'Apostolat de l'Oració
- 27** Camí Sinodal – Es fa camí...
Uxío Nierga
- 28** Fe a l'art – A la resurrecció
Lope de Vega
- 29** Notícies de la Xarxa Mundial d'Oració del Papa
Seccions nacionals
- 33** Propers esdeveniments
Agenda

OFERIMENT DIARI

Veniu, Esperit Sant,
inflameu els nostres cors
en les ànsies redemptores
del Cor de Crist,
per tal que oferim de veritat
les nostres persones i obres
en unió amb Ell
per a la redempció del món.
Senyor meu i Déu meu Jesucrist,
per mitjà del Cor Immaculat de Maria
em consagro al vostre Cor
i m'ofereixo amb Vós al Pare
en el Sant Sacrifici de l'altar,
amb la meua oració i el meu treball,
sofriments i alegries d'avui,
en reparació pels nostres pecats
i perquè vingui a nosaltres
el vostre Regne.
Us demanem en especial:
pel Sant Pare i les seves intencions,
pel nostre bisbe i les seves intencions,
pel nostre rector i les seves intencions.
Amén

Redacció i administració:

Xarxa Mundial d'Oració del Papa
Apostolat de l'Oració
C/ Núñez de Balboa 115 Bis, 1º G – 28006 – Madrid
Tel. 911 038 176 – info@redoraciondelpapa.es
www.redoraciondelpapa.es

Si vols rebre aquesta publicació cada mes al teu correu, escriu-nos a: info@redoraciondelpapa.es.

"Regne de Cist" és una publicació digital gratuïta. Si desitges col·laborar en la seva promoció i difusió, i a que la Xarxa Mundial d'Oració del Papa pugui continuar duent a terme la seva obra d'evangelització, pots fer un donatiu voluntari mitjançant BIZUM (CODI 05372) o bé al compte bancari ES80 0049 3754 6927 1428 8934

Portada:

Cristo ressuscitat. Bramantino (Bartolomeo Suardi). Museu Thyssen-Bornemisza, Madrid.
"Pau a vosaltres" es la salutació de Jesús després de la resurrecció. és la pau i la no-violència per la que demanem amb Francesc en la intenció d'aquest mes d'abril.

Pacem in terris

Un proverbi africà diu que quan dos elefants es barallen, la que hi surt perdent és l'herba. El mateix passa cada dia en els conflictes de tot el món: quan dues o més faccions s'enfronten, qui paga el preu més alt és la població civil. I "qualsevol guerra, qualsevol enfrontament armat, acaba en derrota per a tothom", ens recorda el Papa Francesc al missatge que acompanya la seva intenció de pregària del mes d'abril.

No és casual el que ha portat el Sant Pare a pregar aquest mes "per una cultura de la no-violència". No només perquè - amb les guerres en curs a diverses parts del món- és un tema que ens crida a tots, aquí i ara, a la conversió del cor; sinó també per un aniversari històric: l'11 d'abril del 2023, es compliran exactament **60 anys de la publicació de la Pacem in Terris**, la carta encíclica de Sant Joan XIII "sobre la pau entre tots els pobles".

La guerra és una bogeria, "està més enllà de la raó", es llegia a les pàgines de l'encíclica, i aquesta frase de fa seixanta anys -represa per Francesc- és més vigent que mai. Com ho està, a més, tota la Pacem in Terris

Fins i tot en els casos de legítima defensa, reitera Francesc, "l'objectiu ha de ser la pau". I "la pau duradora només pot ser una pau sense armes". D'aquí la seva crida, que repeteix dues vegades, a construir "una cultura de pau", fent de la no-violència "una guia de les nostres accions". I una pregària, a la qual demana que ens unim al llarg d'aquest mes, "per una difusió més gran de la cultura de la no-violència, que passa per un ús cada vegada menor a les armes, tant per part dels Estats com dels ciutadans".

Andrea Sarubbi,
Coordinador de El Vídeo del Papa

Intenció del Papa

“Preguem per una difusió més gran d'una cultura de la no-violència, que passa per un ús cada cop menor de les armes, tant per part dels Estats com dels ciutadans”

En aquesta ocasió vull reflexionar sobre la no-violència com un estil de política per a la pau, i demano a Déu que es conformin a la no-violència els nostres sentiments i valors personals més profunds. Que la caritat i la no-violència guiïn la manera de tractar-nos en les relacions interpersonals, socials i internacionals. Quan les víctimes de la violència vencen la temptació de la venjança, esdevenen els protagonistes més creïbles en els processos no violents de construcció de la pau. Que la no-violència es transformi, des del nivell local i quotidià fins a l'ordre mundial, en l'estil característic de les nostres decisions, de les nostres relacions, de les nostres accions i de la política en totes les seves formes.

Un món fragmentat

El segle passat va ser devastat per dues horribles guerres mundials, va conèixer l'amenaça de la guerra nuclear i un gran nombre de nous conflictes, però avui lamentablement estem davant d'una terrible guerra mundial per parts. No és fàcil saber si el món actualment és més o menys violent del que va ser en el passat, ni si els moderns mitjans de comunicació i la mobilitat que caracteritza la nostra època ens hi fa més conscients de la violència o més habituats.

En qualsevol cas, aquesta violència que es comet «per parts», en modes i nivells diversos, provoca un enorme patiment que coneixem bé: guerres a diferents països i continents; terrorisme, criminalitat i atacs armats impredecibles; abusos contra els emigrants i les víctimes del tràfic; devastació del medi ambient. Amb quina finalitat?

La violència permet assolir objectius de valor durador? Tot el que obté, no es redueix a desencadenar represàlies i espirals de conflicte letals que beneficien només alguns «senyors de la guerra»?

La violència no és la solució per al nostre món fragmentat. Respondre amb violència a la violència porta, en el millor dels casos, a l'emigració forçada i a un enorme patiment, ja que les grans quantitats de recursos que es destinen a fins militars són sostretes de les necessitats quotidianes dels joves, de les famílies en dificultat, dels ancians, dels malalts, de la gran majoria dels habitants del món. En el pitjor dels casos, porta a la mort física i espiritual de molts si no és de tots.

Més fort que la violència

Moltes vegades la no-violència s'entén com a rendició, desinterès i passivitat, però en realitat no és així. Quan la Mare Teresa va rebre el premi Nobel de la Pau, el 1979, va manifestar clarament el seu missatge de la no-violència activa: «A les nostres famílies no tenim necessitat de bombes i armes, de destruir per portar la pau, sinó de viure units, estimant-nos els uns als altres [...]. I llavors serem capaços de superar tot el mal que hi ha al món». Perquè la força de les armes és enganyosa. «Mentre els traficants d'armes fan la seva feina, hi ha pobres constructors de pau que donen la vida només per ajudar una persona, una altra, una altra»; per a aquests constructors de la pau, Mare Teresa és «un símbol, una icona dels nostres temps»

MISSATGE PER A LA CELEBRACIÓ DE LA 50ª JORNADA MUNDIAL DE LA PAU. Francesc, 8 de desembre de 2016

Abril 2023

EL VÍDEO DEL PAPA

Xarxa Mundial d'Oració del Papa

*Accedeix a
"El Vídeo del Papa"
prement sobre la
imatge o escanejant
el codi.*

PREGUEM

Per una cultura de la no-violència

"Viure, parlar i actuar sense violència no és rendir-se.
Desenvolupem una cultura de la pau".

Papa Francesc

www.elvideodelapapa.org

Xarxa Mundial d'Oració del Papa

APOSTOLAT DE L'ORACIÓ

ACTITUDS

PER VIURE LA INTENCIÓ A LA NOSTRA VIDA QUOTIDIANA

No-violència

"Desitjo la pau a cada home, dona, nen i nena, alhora que prego perquè la imatge i semblança de Déu en cada persona ens permeti reconèixer-nos els uns als altres com a dons sagrats dotats d'una immensa dignitat. Especialment en les situacions de conflicte, respectem la seva dignitat més profunda i fem de la no-violència activa el nostre estil de vida" (Francesc)

Pren distància i mira amb perspectiva les dificultats. No et precipitis

No rivalitat

"Si l'origen del que brolla la violència és al cor dels homes, llavors és fonamental recórrer el sender de la no-violència en primer lloc al si de la família" (Papa Francesc).

Quan et sentis ofès intenta comprendre les raons que l'altra persona va tenir en actuar

No fer mal a l'altre

"La no-violència activa és una manera de mostrar veritablement com, de veritat, la unitat és més important i fecunda que el conflicte. Tothom està íntimament interconnectat" (Papa Francesc).

Abans de respondre, identifica si allò que diràs o faràs podria fer mal a l'altra persona. No facis mal.

No a l'enemistat

"Qui acull la Bona Notícia de Jesús reconeix la seva pròpia violència i es deixa guarir per la misericòrdia de Déu, convertint-se en instrument de reconciliació". (Papa Francesc).

Si sents desconfiança no tallis ni debilitis el vincle amb l'altra persona, millora, en canvi, la comunicació.

Desarmar-nos

"Quan les víctimes de la violència vencen la temptació de la venjança, es converteixen en els protagonistes més cibles en els processos no violents de construcció de pau" (Papa Francesc).

**Confia, actua amb un apriori de benvolença.
De vegades, és millor ser traït, que deixar de creure en les persones**

EL VÍDEO DEL PAPA

Xarxa Mundial d'Oració del Papa

Xarxa Mundial d'Oració del Papa

PER UNA CULTURA DE LA NO-VIOLÈNCIA

"Preguem per una difusió més gran d'una cultura de la no-violència, que passa per un ús cada cop menor de les armes, tant per part dels Estats com dels ciutadans" (Papa Francesc)

**DESAFIAMENT DE LA HUMANITAT I DE LA MISSIÓ DE L'ESGLÉSIA
ABRIL 2023**

FA 60 ANYS
ES PUBLICAVA LA
PACEM IN TERRIS

Nom: Pacem in terris, que vol dir "Pau a la terra"
Autor: Papa Sant Joan XXIII
Any: 1963
Context: període de tensions durant la guerra freda, en un món dividit en dos blocs i amb conflictes armats al Vietnam, Àfrica, Amèrica Llatina. I tot això sota l'amenaça d'una guerra nuclear.
Argument i èmfasi: descriu els quatre principis considerats fonamentals per assolir la pau: la veritat com a fonament, la justícia com a regla, l'amor com a motor i la llibertat com a clima.

"Per als cristians la no-violència no és només un comportament tàctic, sinó més aviat una forma de ser de la persona, l'actitud de qui està tan convençut de l'amor de Déu i del seu poder, que no té por de fer front al mal únicament amb les armes de l'amor i de la veritat"

PAPA BENET XVI

FRANCESC REPRÈN AQUEST MISSATGE I DEMANA ASSUMIR UNA CULTURA DE LA PAU, PER TAL DE COMBATRE LA VIOLÈNCIA QUE ES MANIFESTA DE DIFERENTS FORMES:

En guerres
i conflictes
armats arreu
del món

En rivalitats
i enemistats
entre
persones

A la cadena de
violència, odi i mort
que travessen
algunes polítiques

En les relacions
internacionals entre
estats que es
regeixen sense moral,
veritat, justícia i
solidaritat

LA VIOLÈNCIA ARMADA EN NÚMEROS A NIVELL MUNDIAL

+500

persones moren cada dia
per la violència armada

2.000

persones són ferides
diàriament per
armes de foc

2 millones

persones són ferides
diàriament per
armes de foc

44%

dels homicidis al món es
fan amb armes de foc

1,4 millones

de les morts estan relacionades
amb armes de foc

8 millones

d'armes portàtils són
produïdes cada any

15.000 millones

de cartutxos de munició
són produïts cada any

COM DESENVOLUPAR UNA CULTURA DE LA PAU SENSE VIOLÈNCIA?

LA NO-VIOLÈNCIA COM A GUIA

Fent de la no-violència, tant a la vida quotidiana com a les relacions internacionals, una guia de la nostra actuació.

DESARMAMENT MUNDIAL

Fent un ús cada vegada menor de les armes a la societat de tots els països.

DESARMAMENT PERSONAL I SOCIAL

Buscant "desarmar-nos" nosaltres mateixos: desarmar les nostres paraules i accions, la nostra enemistat amb els qui ens envolten.

NO-VIOLÈNCIA TRANSFORMADORA

Fent que la no-violència es transformi en l'estil característic de les nostres decisions, de les nostres relacions, de les nostres accions i de la política en totes les seves formes.

NO-VIOLÈNCIA ACTIVA

Entenent la no-violència com a activa, que no vol dir "no fer res": cal compromís no violent de trobar formes eficaces per donar testimoni de la veritat.

"Tots desitgem la pau; moltes persones la construeixen cada dia amb petits gestos; molts pateixen i suporten amb paciència la fatiga d'intentar edificar-la. Comprometem-nos amb la nostra pregària i acció a ser persones que allunyin del seu cor, de les seves paraules i dels seus gestos la violència"

- PAPA FRANCESC -

Descarrega ja la revista digital [CLICK TO PRAY](#) del mes d'abril.

Una proposta per pregar cada dia amb els tres moments de pregària i acompanyar la intenció mensual de pregària del Papa Francesc

Reunió de grup

Acollida del grup

Pensem per un moment en la guerra a Ucraïna i el patiment que ha causat aquest conflicte. Això ens fa conscients que la pau és molt fràgil i cal tenir-ne cura. Per tant, les paraules clau de la intenció del Papa són eines per a una cultura de la no-violència: no sumar-se a la rivalitat, no fer mal al proïsme, dir no a l'enemistat, desarmar-nos del que genera agressió.

Introducció

Aquest mes d'abril, el Papa ens demana que preguem per una difusió més gran d'una cultura de la no-violència, que implica l'ús cada vegada menor de les armes, ja sigui per part dels Estats o per part dels ciutadans.

Sentim, una mica per tot arreu, ressons de violència, guerra i dolor que turmenten els nostres germans i germanes, a tot el món i als nostres propis carrers. El Papa Francesc ens crida a una cultura de la no-violència, a la pau, recordant que el "Sí" de Maria va obrir les portes de la història al Príncep de la Pau. Unim el nostre cor al del Sant Pare i portem a la nostra pregària els qui viuen sense esperança i sense pau.

El que diu el Papa Francesc

El 25 de març del 2022, durant la litúrgia penitencial a la Basílica de Sant Pere a Roma, el Papa Francesc va consagrar Ucraïna i Rússia a l'Immaculat Cor de Maria. Escoltem les vostres paraules:

"Hem perdut el camí de la pau. (...) Estem traint els somnis de pau dels pobles i les esperances dels joves. Ens hem posat malalts d'avidesa, ens hem tancat en interessos nacionalistes, ens hem deixat endurir per la indiferència i paralitzar per l'egoisme. Hem preferit ignorar Déu, conviure amb les nostres falsedats, alimentar l'agressivitat, suprimir vides i acumular armes, oblidant-nos que som custodis del nostre proïsme i de la nostra casa comuna. Hem destrossat amb la guerra el jardí de la terra, hem ferit amb el pecat el cor del nostre Pare, que ens vol germans i germanes. Ens hem tornat indiferents a tots i a tot, menys a nosaltres mateixos."

Proposta de reflexió i meditació

Perdre el camí de la pau és perdre el sentit de la Creació: l'Amor. Caminar a l'estil de Jesús, somiant les coses de dalt, buscant la voluntat del Pare en totes les coses és exigent, això és segur! Però és en la trobada amb Déu que el nostre cor es purifica i es transforma.

Com ha estat la teva trobada amb Déu? Quin camí segueixes?

Uneix-te al Papa Francesc i la seva Xarxa Mundial d'Oració, i ofereix les obres del teu dia per les seves intencions.

Pregària d'Oferiment

Pare bo, sé que ets amb mi.
Sóc aquí en aquest nou dia.
Posa, una vegada més, el meu cor
al costat del Cor del teu Fill Jesús,
que s'entrega per mi
i que ve a mi a l'Eucaristia.
Que el teu Esperit Sant
em faci el seu amic i el seu apòstol,
disponible a la seva
missió de compassió.
Poso a les teves mans
les meves alegries i esperances,
els meus treballs i sofriments,
tot el que sóc i tinc, en comunió
amb els meus germans i germanes
d'aquesta xarxa mundial d'oració.
Amb Maria, t'ofereixo la meva jornada
per la missió de l'Església
i per les intencions d'oració del Papa
i del meu Bisbe per a aquest mes.
Amén.

Compartir en grup

El Papa Francesc diu que parlar de no-violència és parlar de pau. La violència comença al cor de tot ésser humà quan dóna veu a la cobdícia, la indiferència i l'egoisme. Per això, afegeix el Papa, la guerra comença quan vivim amb les nostres falsedats i deixem créixer l'agressivitat. Ignorem Déu i oblidem que som guardians del proïsme i de la casa comuna.

Com a proposta de posada en comú, cada membre del grup pot compartir les situacions en què identifica violència en la realitat que viu, ja sigui en les relacions familiars, a la feina o a la comunitat eclesial. Quines són les possibles eines per poder construir la pau?

Pregària final

Senyor, feu de mi un instrument de pau.
Que on hi hagi odi, hi posi l'amor.
On hi hagi ofensa, hi posi el perdó.
On hi hagi discòrdia, hi posi la unió.
On hi hagi error, hi posi la veritat.
On hi hagi dubte, hi posi la fe.
On hi hagi desesperació, hi posi l'esperança.
On hi hagi tenebres, hi posi la llum.
On hi hagi tristesa, hi posi l'alegria.

P. António Sant'Ana, sj

PREGÀRIA

Per una cultura de la no-violència

Jesucrist, Príncep de la pau, mans i humil de cor,
ensenyà'ns a forjar un cor semblant al teu.

Envia el teu Esperit Sant sobre les nostres idees,
per no deixar-nos seduir per la cultura de l'enfrontament.

Que el Seu Amor abrasador encengui els nostres cors
i ens mogui cap a una cultura de l'encontre,
de la no violència reflectida en les nostres decisions,
en el tracte que donem als altres, a totes les nostres accions.

Dóna'ns a percebre sempre que la no violència
es concreta a la nostra vida corrent, als pensaments,
paraules i accions que dirigim als germans i germanes.

Dóna'ns el coratge d'un estil pacífic, que busqui la trobada,
el diàleg, l'acceptació de la diferència,
i la no-violència davant de tota dificultat.

Cor de Jesús, dona'ns un cor semblant al teu!

Amén

Pregària comunitària

PER LA INTENCIÓ DEL PAPA

CANT D'ENTRADA

INTRODUCCIÓ

El Papa ens convida, aquest mes d'abril, a pregar "per una difusió més gran d'una cultura de la no-violència, que passa per un ús cada vegada menor de les armes, tant per part dels Estats com dels ciutadans". Volem pregar amb el Sant Pare i amb milions de cristians i membres d'altres religions, en unitat d'esperit i cor, perquè s'avanci en la cultura de la no-violència.

UN MÓN EN VIOLÈNCIA

Encara que siguem creients i optimistes, ens adonem, sense exagerar ni ser pessimistes, que la violència, de moltes maneres i formes, és present a la vida quotidiana, al món, a tots els nivells, amb greus conseqüències: atemptats a la vida, a la dignitat humana, a la justícia, amor, bondat i veritat. Sempre que aquests valors fallen, es genera violència, alguna cosa es destrueix, algú es fa mal, els somnis es fan miques, es perden els somriures, el benestar, l'alegria de viure. La violència és una malaltia destructiva, és una bomba que vessa sang i mata vides i somnis. Necessitem una cultura de la no-violència.

(Temps de silenci per a la reflexió i la pregària)

PREGÀRIA EN COMÚ

Senyor Jesús, Príncep de la Pau,
ajuda'ns a crear una cultura de no-violència,
començant pel nostre interior, el nostre cor,
els nostres sentiments i pensaments,
les nostres paraules, actituds, eleccions.
Fes-nos persones serenes, no violentes,
desitjoses de pau i harmonia.
Amén.

CANT

LA FONT DE LA NO-VIOLÈNCIA

Per a nosaltres, cristians, i fins i tot per als que no ho són, la cultura de la no-violència ha de començar des de molt aviat, a la família, a l'escola, a l'Església. És en aquests llocs on es formen bones personalitats, escollint el bé, la pau, l'harmonia. L'entorn que ens envolta pot donar lloc a molta violència, per l'exemple que es veu, per les paraules que se senten, per les actituds que tenen els grans...

Una educació més global, que formi persones bones, amigues del bé, amigues dels altres, amb un cor que generi pau i tranquil·litat, que vegi més allò positiu que allò negatiu, forma una cultura de la no violència. Tots en som responsables i hem de fer tot el que depèn de nosaltres per formar els infants i joves en aquesta cultura.

(Temps de silenci per a la reflexió i la pregària)

PREGÀRIA EN COMÚ

Verge Maria, Senyora i Mare,
Mare de la Sagrada Família de Natzaret,
ajuda les nostres famílies a ser esglésies domèstiques,
llocs de pau i de concòrdia, de bona harmonia,
ajuda els nens i joves a créixer en l'amor,
en la donació sincera, en el respecte pels altres,
creixent i vivint en la no-violència.
Amén.

CANT

LA VIOLÈNCIA DE LES ARMES

La intenció que ens proposa el Papa inclou la petició d'un ús menor de les armes, tant per part dels Estats com dels ciutadans. Les guerres, el negoci de les armes, l'afany de diners i opulència, la violència que mata i destrueix vides, cultures, ciutats, escoles, museus, hospitals és criminal, mata innocents, destrueix el patrimoni artístic, no perdona vides que tenen dignitat i mereixen ajuda, cura i amor. Preguar per aquesta intenció és també comprometre's, avui, aquí i ara, a no recórrer a la violència, que sempre és dolenta i causa tant de mal, tant de patiment, tanta destrucció. Els mitjans de comunicació social han de comprometre's amb l'avenç de la cultura de la no-violència, pel bé de tots, de tota la humanitat.

(Temps de silenci per a la reflexió i la pregària)

PREGÀRIA EN COMÚ

Pare sant i bo,
Senyor de la vida i de l'amor,
que vols que visquem feliços,
en pau i harmonia, sense violència,
ajuda'ns a educar en una cultura
on regni la no-violència,
on sempre es generi l'amor mutu,
el respecte a la vida, al bé, a la justícia.
Deslliura'ns del mal i del pecat,
de la violència, el crim, l'odi,
perquè els vostres fills i filles
creixin i morin en pau,
sense agressivitat ni violència.
Amén.

CANT FINAL

Dário Pedroso, sj

*A l'abril,
preguem
amb els nostres
bisbes
pels nens, joves
i adults que en
el temps
pasqual
reben els
sagraments de
la iniciació
cristiana*

Intenció de la Confèrència Episcopal Espanyola

"Preguem pels nens, joves i adults que en el temps pasqual reben els sagraments de la iniciació cristiana, perquè descobreixin la bellesa de la vocació a la santedat"

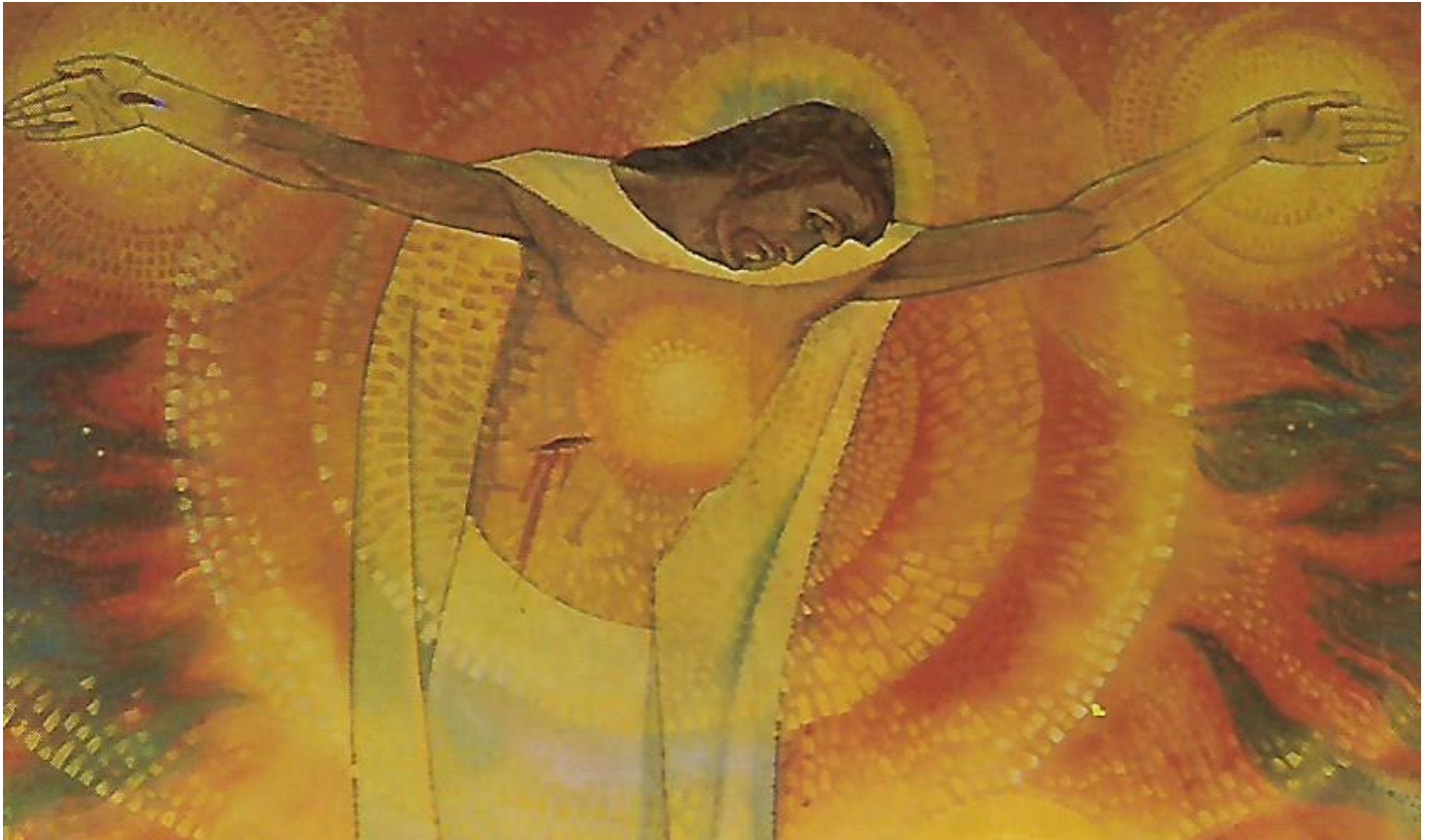
"La nostra vocació és a la santedat! Déu ens va pensar així, des de sempre, des de tota l'eternitat, per això hem nascut i, si no arribem a això, hem fracassat, perquè serà la fi de la nostra vida, per això havíem estat creats."

✠ José Ignacio Munilla, Bisbe d'Oriola-Alacant

"La vocació cristiana és la vocació a la santedat. Que no és la santedat per a uns quants, sinó que tots estem cridats a viure com a fills i filles de Déu, enmig de les nostres circumstàncies ordinàries, enmig de la nostra feina, enmig de les nostres feines, enmig de la nostra vida social, de la nostra vida familiar, i a una santedat canonitzable, no una santedat de mediocritat, no una santedat de segona categoria. I aquesta vocació universal a la santedat, que així la defineix el Concili Vaticà II, és la vocació que neix de la condició de cristians."

✠ José María Gil Tamayo, Bisbe d'Àvila

Aigua del Costat de Crist, renteu-me

Des dels seus orígens, el cristianisme va apostar per la bondat del que és material. Mentre altres sectes contemporànies a ell veien amb ulls negatius o sospitosos el que tenia a veure amb el cos i amb allò físic, els cristians defensaven: «la matèria és bona!» Com no ho serà, si el mateix centre de la nostra vida, el Fill de Déu, va voler assumir la condició física dels altres homes?

L'aigua és un element bàsic per a la vida de tothom perquè som fonamentalment aigua. Físicament, l'aigua que va sortir del costat de Crist és l'aigua que es troba a la pleura, al costat del cor. Per això, quan a l'Ànima de Crist expressem el nostre desig que l'aigua del costat de Crist ens renti, no ho fem com a sàdics posats sota la Creu, com si volguéssim mullar-nos realment amb el que cau del seu cos. No és, per tant, una cosa que vulguem tocar i veure, i deixar-nos mullar físicament. És el desig d'entrar en comunió amb el Cor de Jesús en el moment més dolorós de la vida: la Passió. Així ens fem conscients que la seva mort ens ha portat la salvació; no els seus patiments, com si com més dolor es donés més salvació, sinó el seu amor lliurat i travessat, fins a les últimes conseqüències.

D'aquesta manera, quan demanem que aquesta aigua ens renti no fem sinó actualitzar allò que ja havia dit Déu pels seus profetes: «vessaré sobre vosaltres una aigua pura que us purificarà». És l'amor de Déu, que, amb el costat obert, continua sent font (mai més ben dit) d'una cosa nova, renovadora i purificadora alhora. A més, l'Església va veure des del principi en aquest costat obert l'origen dels sacraments: el baptisme (per l'aigua) i l'eucaristia (referència a la sang). Aquest costat obert, per tant, es converteix no només en ferida des de la qual rebre, sinó en porta per on entrar al cor de Déu.

Rodrigo Sanz Ocaña, sj
Pastoral SJ

“

*Aquest meravellós tresor del seu Cor,
mans i humil, va fer possible que Jesús
a l'últim Sopar es donés a si mateix als
seus deixebles, fet “pa bo” juntament
amb el “vi millor”; i així ell ve a ser tot
ofrena, tot “cor”*

”

JOSÉ GONZÁLEZ DE DURANA SJ

“FARÉ UNA NOVA GESTA, QUE JA COMENÇA A DESPUNTAR. NO US N'ADONEU?” (IS 43, 19)

En arribar el mes d'abril la terra sencera s'omple d'alegria i la irradia amb l'esclat de llums, colors, aromes i sons propis de la primavera. Però la mateixa primavera ens convida a participar de ple al renaixement de l'Església amb la festa de la Pasqua.

Ha passat allò antic i arriba allò nou: la trobada amb Crist Viu i Ressuscitat transforma tota la nostra existència i ens porta a vessar sobre els germans tota la misericòrdia rebuda del Cor ardent de Crist. I això brolla de la relació contínua d'amor amb aquest Cor tan diví i tan humà, de viure contínuament en la presència de Déu, d'acudir a la seva entranya per intercedir per la humanitat que pateix i s'esquinça; per gaudir de la seva presència en el silenci com Maria que, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva Paraula (Lc 10, 38-42); per donar gràcies per tot allò rebut.

Què és per a nosaltres, Xarxa Mundial d'Oració del Papa, ressorgir a la Pasqua? Quelcom miraculós? Quelcom inaudit? Quelcom que se surt del comú? No! Per nosaltres aquest ressorgir, aquest renéixer provoca a la nostra vida aquesta espurna que salta del foc de l'Amor de Crist fent del nostre esdevenir diari una cosa extraordinària. Però això no passa de forma grandiloqüent i cridanera, sinó des de la senzillesa i la humilitat de tot un Déu que es desposseeix del seu rang per fer-se un de nosaltres per tal que siguem

elevats cap a Ell.

Això exigeix escolta atenta, discerniment continu, però també una mirada neta lliure de judicis per saber descobrir-lo entre nosaltres, per poder albirar les necessitats dels altres, la presència de Crist en cada membre que pateix. Perquè tot cristià, per la seva consagració baptismal, està cridat a ser continuador de la missió del Fill de Déu a la terra. I així, prenent Crist carn, novament, en cadascú de nosaltres, podrem dir amb el Pare Mendizábal: **«Crist, ressuscitat, viu, de Cor palpitant, és el que està misteriosament a prop nostre ara. Ara té Cor humà! Ara estima de debò amb Cor humà, amb amor també humà, amor diví-humà!»**

Aquesta és la Pasqua, el Pas de Déu per la nostra vida i, en passar per la nostra, arribar fins a cada lloc recòndit per on es troba escampada la humanitat.

És la Revolució de l'Amor, una revolució d'aquest Cor d'home, Cor de Déu, que va tocant i guarint els cors. Amb Ell fem noves totes les coses.

Sor María de Gracia del Río Villodres
Directora Diocesana | Segovia

El Camí del Cor

CONTEMPLATIUS EN L'ACCIÓ

Tots coneixem l'antiga tensió que hi ha entre l'oració i l'acció. Què és allò que defineix la centralitat de la vida de fe del deixeble en el seguiment de Jesús: la pregària o l'acció?

Com resoldre la tensió entre oració i acció a la vida quotidiana sense caure a l'extrem d'una devoció intimista, sense connexió amb la vida i les necessitats de humanitat i de l'Església, o fer de l'oració una cosa "pràctica i utilitarista" com a mera palanca per a la consecució de les bones obres? Hem passat pels dos extrems, i potser per això a l'espiritualitat ignasiana és tan comú parlar de "contemplatius en l'acció"

El contemplatiu en l'acció, segons Sant Ignasi de Loiola, no només contempla el món actiu i veu coses meravelloses, sinó que també veu en aquestes coses meravelloses signes de la presència de Déu fins i tot enmig d'una vida excessivament atafegada. És una actitud de consciència; consciència de Déu. (...) El contemplatiu en l'acció cerca Déu i tracta de trobar-lo a l'acció. Això vol dir que la persona contemplativa veu el món des d'una perspectiva encarnatòria. Déu mora a les coses reals, als llocs reals i a la gent real. No només "allà dalt", sinó "al voltant".

L'oració cristiana corre el perill, de vegades, de transitar per un "camí paral·lel als camins de la vida". No pot estar devinclada, allunyada dels esdeveniments del món, perquè l'Església orant no pot oblidar que va rebre el manament d'"aneu i feu que tots siguin els meus deixebles" (Cf. Mt 28,19).

El Papa confia cada mes a la seva Xarxa Mundial d'Oració una intenció de pregària que expressa la preocupació per la humanitat i per l'Església. Aquestes intencions toquen la vida de cada home i de la dona del planeta. Són desafiaments pels quals pregar. Claus de lectura per comprendre el curs de la vida que esdevé al nostre voltant i una crida a "viure en coherència amb allò que estem pregant".

La disponibilitat apostòlica no és possible sense una conversió de la sensibilitat i sense una perspectiva de la pregària profunda, íntima i apostòlica.

www.caminodelcorazon.church

"L'Església orant i apostòlica està cridada a ser present allà on hi hagi necessitat d'anunciar la fe, però també on hi hagi un abandonat per acollir, un "rebutjat" per integrar, un afamat per alimentar, un nu per vestir, un pres on visitar, etc. En fi, allà on el Cor compassiu de Jesús necessita ser present per mitjà de la nostra ajuda concreta i eficient".

La "pregària ens connecta amb el món" perquè la vida és concreta. "Déu mora a les coses reals, als llocs reals i a la gent real". L'Església orant i apostòlica està cridada a ser present allà on hi hagi necessitat d'anunciar la fe, però també on hi hagi un abandonat per acollir, un "rebutjat" per integrar, un famolenc per alimentar, un nu per vestir, un pres a què visitar, etc. En fi, allà on el Cor compassiu de Jesús necessita ser present per mitjà de la nostra ajuda concreta i eficient.

Un cor orant

Quan llegim la Bíblia, ens adonem que el cor és molt més que l'òrgan físic que permet viure a l'ésser humà. El cor és l'espai on Déu parla en la pregària. És un lloc interior on brollen sentiments, records, projectes i decisions. Qui prega troba Déu al cor. En aquest sentit, el poble d'Israel va comprendre que havia d'estimar Déu amb tot el cor (Dt 6,5), esforçant-se per complir els seus manaments. Però el cor és també el lloc d'on brolla el pecat, d'on «procedeixen els mals pensaments, els homicidis, els adulteris, la prostitució, els robatoris, els testimonis falsos i les blasfèmies» (cf. Mt. 15, 19).

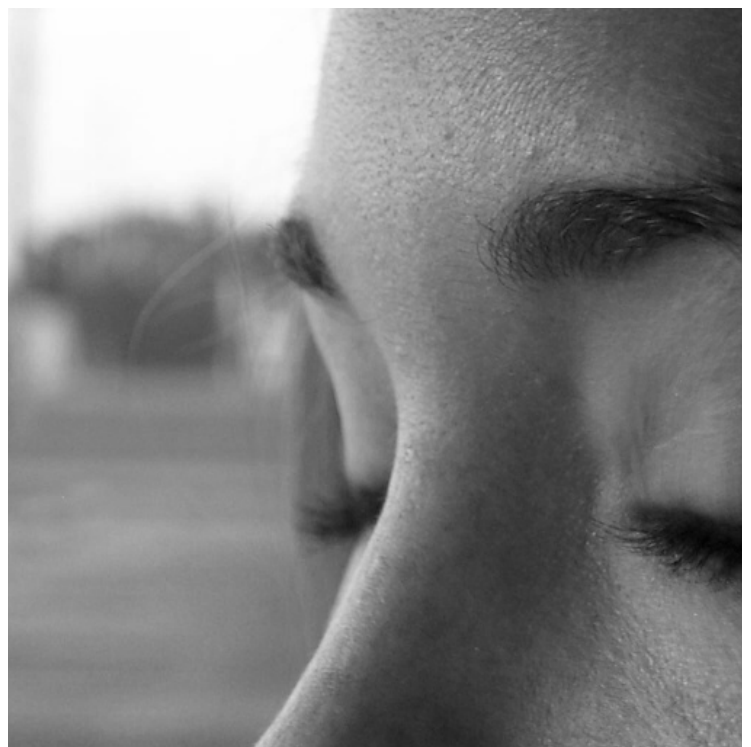
A la llum de la resurrecció, la primitiva comunitat cristiana va comprendre que Déu ofereix la salvació per mitjà del seu Fill Jesucrist, que és «mans i humil de cor» (Mt 11,29) i que custodia els cors dels seus fidels (cf. Fil 4,7). Qui és «pur de cor» és beneït i rep com a promesa la visió de Déu (cf. Mt. 5, 8).

Per als Pares de l'Església, la vida espiritual té lloc al cor, lloc de contemplació. Sant Climent de Roma diu que quan preguem s'obren els «ulls del cor» perquè puguem veure la vida a partir de Jesús. Sant Cebrià de Cartago no oblida que quan preguem «Déu escolta el cor, no la veu», ja que la pregària no són només paraules exteriors, sinó l'interior que les pronuncia. Sant Agustí, des de la seva experiència de pregària, afirma que «tot el que parlo és com un arbre, té les seves arrels al cor, perquè les accions realitzades procedeixen de l'arrel del cor; si hi plantes passió, brollaran espines; si hi plantes caritat, creixeran flors i fruits». Per concloure els exemples, Sant Joan Cassià escriu que «qui medita la Paraula i confia tota la vida a Déu, fa que el seu cor s'assereni i es tranquil·litzi».

El «Camí del Cor» que ens ofereix la Xarxa Mundial d'Oració del Papa és precisament això, un itinerari al cor, en pregària, escolta i diàleg, que ens porta a una missió de compassió pel món.

Antonio S'Antana sj
Director XMOP Portugal

*"Quan preguem, s'obren els
«ulls del cor» perquè puguem
veure la vida a partir de
Jesús"*

Consells per a la teva pregària

*Pregar és una EXPERIÈNCIA.
Mirant Jesús els deixebles van desitjar
encomanar-se de la seva manera. Per això,
l'experiència de pregària només es transmet per
contagi. Aprenem constantment a pregar com a
estimar. Avança pas a pas... i recorda sempre:
Roman en la pregària!*

El caràcter de la "intenció de pregària del Papa"

Potser és útil que recordem el sentit o caràcter de totes les intencions de pregària que el Papa Francesc ens proposa al llarg de l'any.

En primer lloc, convé recordar que no ens podem limitar a comunicar al Senyor els nostres bons desitjos perquè els faci realitat, sinó que hem de fer un esforç per descobrir com nosaltres hem d'actuar perquè aquests desitjos siguin eficaços, donant per suposat que la nostra voluntat coincideix amb la voluntat de Déu.

Heus aquí alguns "principis" relatius al "**sentit de les Intencions de pregària del Papa**":

- La paraula "intenció" expressa la **voluntat de fer alguna cosa** o aconseguir una cosa concreta, però el simple fet de manifestar aquesta Intenció no ens pot deixar tranquils i satisfets. L'eficàcia de la nostra "intenció" ens exigeix prendre una decisió i "**actuar**".
- És a dir, amb la intenció de pregària mensual el Papa proposa que tots els catòlics ens disposem a transformar la nostra pregària cada dia en unes **accions concretes** que facin que aquesta Intenció de pregària del Papa es faci realitat.
- En el fons, es tracta de construir un món més humà i més solidari entre tots. És a dir, la Intenció de pregària del Papa és **un toc d'atenció i una crida a l'acció** per a tots els membres de l'Església.

Font: Revista Tíbidabo, Núm. 584

"La Intenció de pregària del Papa és un toc d'atenció i una crida a l'acció per a tots els membres de l'Església".

Santa Teresa de Lisieux

UNA DONA FELIÇ

El mes d'abril és el mes de la Pasqua cristiana. Un mes en què hem de viure aquelles paraules de Sant Pau: "Alegreu-vos sempre en el Senyor, de nou us ho repeteixo: alegreu-vos"

I és que l'alegria, aquesta alegria senzilla i pura, és com el clima natural d'un autèntic cristià. Pau i alegria són les dues coordenades que travessen el misteri de la resurrecció de Crist.

Jesús ressuscitat saluda els seus amb aquesta paraula tan profunda i entranyable al món jueu: Shalom...! No només ens desitja la pau, sinó que ens "dóna" la pau, no qualsevol pau, sinó la "seva" pau: "La pau us deixo, la meua pau us dono; no us la dono com la dona el món".

Aquesta va ser la pau de Teresina de Lisieux. Una pau que va assaborir ja en la seva primera infància i que es va anar expressant, per dir-ho així, en la seva adolescència i acabada d'estrenar la seva joventut. En entrar al Carmel, després d'acomiar-se abraçant el seu pare i tots els seus, escriurà més endavant, recordant aquest moment: **"S'havien realitzat els meus desitjos; inundava la meua ànima una pau tan dolça i profunda, que em seria impossible expressar-la. Des de fa vuit anys i mig que aquesta pau íntima és la meua herència; no m'ha abandonat, ni enmig de les meves proves més grans".**

El cristià, a més de la pau de Jesús ressuscitat, gaudeix de la joia interior que la presència de Crist produeix entre nosaltres. Així va passar la nit en què Jesús ressuscitat es va presentar enmig dels seus apòstols: "els deixebles es van omplir de joia en veure el Senyor" (Jn 20,20),

Recordant el seu viatge a Roma per veure el Papa i pensant en aquells hotels de luxe, on s'allotjaven, comenta: **"Aquí sí que es podia dir que la riquesa no constitueix la felicitat... ¡Ah! per experiència sé que no es troba l'alegria als objectes que ens envolten; resideix al més íntim de l'ànima. Així és que, fins i tot enmig de les proves exteriors i interiors que m'envolten, sóc més feliç al Carme que al món..."**

Pau i alegria, regals del Crist pasqual. Pau i alegria, que a santa Teresina van venir precedits d'una infància que podríem anomenar "de luxe". Cada cop s'és més conscient de la decisiva influència que la infància té a la vida de l'ésser humà.

La infància "marca" l'home com cap altra època de la vida. I aquesta infància ningú no la tria, ens ve donada. Va ser un dels grans "dons", amb què el Senyor va preparar la seva Teresina.

Recordant la seva infància, escriurà anys més tard: **"Que feliç era jo en aquella edat! No només començava a gaudir de la vida, sinó que la virtut tancava mil afalacs per a mi. Sembla que llavors em trobava en les mateixes disposicions d'avui, amb gran domini de totes les meves accions"**

Posseir un cor d'infant és la clau per tenir pau i alegria. Teresina el va tenir.

Ernesto Postigo SJ
Director Diocesà | Madrid

Delicadeses del papà

"Estimava molt a Déu i li oferia sovint el meu cor, servint-me de la breu fórmula que la mamà m'havia ensenyat"

(Santa Teresa de Lisieux)

Durant les passejades que feia amb el pare, li agradava enviar-me a portar l'almoina als pobres amb què ens trobàvem. Un dia, en vam veure un que s'arrossegava penosament sobre les croses. M'hi vaig acostar per donar-li una moneda; però no sentint-se tan pobre per rebre una almoina, em va mirar somrient tristament i va refusar prendre el que li oferia. No puc dir el que vaig sentir al meu cor. Jo volia consolar-lo, alleujar-lo, i en comptes d'això, vaig pensar, li havia fet patir. El pobre malalt, sens dubte, va endevinar el meu pensament, ja que el vaig veure tornar-se i somriure'm. El pare acabava de comprar-me un pastís i em van entrar moltes ganes de donar-li-ho, però no em vaig atrevir. Tot i això, volia donar-li alguna cosa que no em pogués rebutjar, perquè sentia per ell un afecte molt gran. Aleshores vaig recordar haver sentit a dir que el dia de la primera comunió s'aconseguia tot el que es demanava. Aquell pensament em va consolar, i encara que no tenia més que sis anys, em vaig dir per a mi: «El dia de la meva primera comunió pregaré pel meu pobre». Cinc anys més tard vaig complir la meva promesa, i espero que Déu haurà escoltat la pregària que ell mateix m'havia inspirat que el dirigís per un dels seus membres...

Estimava molt Déu i li oferia sovint el meu cor, servint-me de la breu fórmula que la mamà m'havia ensenyat. Tot i això, un dia, o millor una tarda del mes de maig, vaig cometre una falta que val la pena explicar aquí. Aquesta falta em va oferir una bona ocasió per humiliar-me i crec que n'he tingut perfecta contrició.

Com que era massa petita per anar al mes de Maria, em quedava a casa amb la Victòria i feia amb ella les meves devocions davant del meu altaret de Maria, que jo arreglava a la meua manera. Era tot tan petit, candelers i gerros, que amb dos llumins, que feien d'espelmes, n'hi havia prou per il·luminar-ho. En alguna ocasió, la Victòria em donava la sorpresa de regalar-me dos cabets de vela, però rares vegades. Una tarda, tot estava preparat per posar-nos a resar, i li vaig dir: «Victòria, vols començar l'Acordeu-vos? Encendré». Ella va fer posat de començar, però no va dir res i em va mirar rient. Jo, que veia que els meus preciosos llumins es consumien ràpidament, li vaig suplicar que digués la pregària. Ella va continuar callada. Aleshores, aixecant-me, vaig dir a crits que era dolenta i, sortint de la meua dolçor habitual, vaig començar a picar de peu amb totes les meves forces.... A la pobra Victòria se li van treure les ganes de riure, em va mirar sorpresa i em va ensenyar els caps d'espelma que havia portat... I jo, després d'haver vessat llàgrimes de ràbia, vaig plorar llàgrimes de sincer penediment, amb el ferm propòsit de no tornar-ho a fer mai més...

*Santa Teresa de Lisieux
Història d'una ànima*

Sants i beats que van formar part de l'Apostolat de l'Oració i del MEJ

Beata Pierina Morosini

1931-1957

BEATIFICACIÓ:

4 D'OCTUBRE DEL 1987

FESTA LITÚRGICA:

6 D'ABRIL

Com a membre de l'Apostolat de l'Oració va descobrir que "podia ser santa sense anar al convent", i va treballar activament a totes les obres parroquials, especialment com a zeladora del seminari i de les missions. Va arribar a forjar una unió tan forta amb el Senyor a través de la seva pregària constant enmig de les seves obligacions i entregues, que en plena joventut va descobrir la bellesa de la senzillesa i de la puresa, i es va fer una regla de vida que compendia tot un estil cristià de vida. Començava el seu dia així: «M'aixecaré a temps, sense descansar, i, vestint-me modestament, oferiré el meu dia a Jesús a través de les mans de Maria Santíssima».

Aquesta jove que des de petita guarda un gran cor generós i oblidat de si, s'endinsa en l'Acció Catòlica i allà comença a conèixer les vides dels seus «Sants preferits», com els deia. Li agradava celebrar la festa de Sant Domènec Savio, admirava Pier Giorgio Frassati i havia llegit força sobre Sant Joan Bosco i D. Orione, però la seva santa preferida era la seva «petita santa», com li deia —doncs encara no estava canonitzada—: Maria Goretti. Aquesta ànima màrtir va exercir sobre Pierina una atracció tan especial i tan forta que va comprar una imatge i un marc i la va posar a la seva habitació. Segons els testimonis, va rellegir incansablement la vida de Maria Goretti fins al punt de desgastar el llibre.

Pierina o Piera, com l'anomenaven els seus familiars i amics, va anar forjant un temperament molt fort i dolç, serè i pur, però amb una gravetat en les seves determinacions i un autocontrol que «transmetia respecte, confiança i admiració». I es va esforçar especialment a transmetre les veritats més profundes de la fe i l'amor a Jesús a tots aquells que a través de la tasca apostòlica parroquial o juvenil que exercia hi tenien contacte: «Estava en oració constant. A quantes noies ha ensenyat el Catecisme! Tenia una tàctica especial per convèncer-nos de fer el bé. "Pren i fes el bé!" ens deia».

Un dels seus infants de catequesi deia: «¡És veritat que sempre pregava! Entre nosaltres era normal escoltar a la Pierina dir jaculatories que després ens va fer repetir als

nens: Jesús, Maria, us estimo, salveu ànimes!». I al so de cada hora repetim junts: "Una hora menys de la meua vida, una hora més a prop de la meua mort".

Va arribar a forjar una unió tan forta amb el Senyor a través de la seva oració constant enmig de les seves obligacions i entregues, que en plena joventut va descobrir la bellesa de la senzillesa i de la puresa, i es va fer un reglament de vida que compendia tot un estil cristià de vida. Començava el seu dia així: **«M'aixecaré a temps, sense descansar, i, vestint-me modestament, oferiré el meu dia a Jesús a través de les mans de Maria Santíssima».**

L'abril de 1947 es va produir la beatificació de Maria Goretti, i Pierina, als setze anys —molt a pesar de les despeses que podria comportar, però entusiasmada per veure als altars la seva «petita santa»—, va demanar als seus pares poder assistir a Roma a aquest acte juntament amb tota la joventut de la seva parròquia. La seva mare va explicar després de la seva mort que després de la seva petició va comentar: «Aquesta filla treballa tot el dia, mai no demana res per a si mateixa... per què no donar-li aquest regal?»; i amb l'esforç dels seus pares i la seva feina va assistir al pelegrinatge per a la beatificació. Li va sorprendre poder veure en persona la mare de Maria Goretti, gent que hi havia conviscut, i va exclamar diverses vegades plena d'emoció: «M'agradaria assemblejar-me a Maria Goretti. M'agradaria ser com ella!».

Era una ànima molt senzilla que els seus companys de pelegrinatge van batejar amb el nom d'«Àngel de la companyia», sobrenom que uns formulaven amb afecte cap a ella i altres amb certa burla per la seva senzillesa i innocència. Durant el viatge de tornada amb la resta de joves va sentir d'un noi el comentari següent: «¡La Goretti ha tingut la mort d'una ingènua! Deixar-se matar d'aquesta manera! Pierina, ¿també ho faries tu?». Al que ella va respondre amb decisió i senzillesa davant de tots els joves: «Per què no? Sí, jo també em deixaria matar... M'agradaria! Quina alegria! Jo també! ».

Feia un any que Pierina treballava on també va ser una pedrera d'evangelització: la fàbrica tèxtil de cotó Honnegger, a la qual arribava després d'unes tres hores de camí, camp a través, durant les quals se la podia veure resant el Sant Rosari —el qual sempre portava a les mans— i resant la Coroneta dels set dolors de Maria, pregària a què tenia especial devoció per estimar singularment la Verge dolorosa.

A la fàbrica és reconeguda per la seva dedicació incansable, el seu oblit continu de si, la seva oració enmig del treball, de vegades molt dur, i la puresa en el vestir i actuar. Una de les seves companyes de treball va testificar: «Li deien "simplona" perquè no es queixava mai, els treballs més costosos sempre hi recaïen en ella. No s'enfadava mai i responia dolçament: "Hem d'oferir tot al Senyor pels pecadors pobres"».

Una germana seva que li preguntava per què vestia sempre amb un mateix vestit, de roba grollera, —que no canviava ni a l'estiu, suposant una calor extrema per a ella— i de tall senzill, recatat, sent tan jove..., va rebre d'ella aquesta resposta: «Perquè no m'importa el món; vaig vestida com m'agrada: el món realment no importa res per a mi». I a una senyora que li va fer la mateixa observació, li va dir: «Les dones que vesteixen fins i tot de la manera menys modesta, ho fan lliurement: i per què no em podria vestir com vull? El Senyor em mira igualment. Quan hi ha neteja, n'hi ha prou. Cadascú que miri per si mateix; jo segueixo així».

De vegades, quan sortia de treballar visitava malalts, ancians, i enmig d'aquells actes de caritat, visitava sempre un santuari dedicat a la Mare de Déu dolorosa, a qui sempre dedicava un temps del seu dia.

«Treballava contínuament: cosia, apedaçava, netejava i sempre estava contenta i feliç. Sovint la vaig veure apedaçant roba de persones pobres o malaltes, emprant cada mínim moment del seu temps; repetia sovint: "El temps és més preciós que l'or"».

La seva vida de pietat va ser enfortida rebent cada dia a primeríssima hora del matí, abans d'entrar a treballar a la fàbrica, Jesús Eucaristia. Assistia a la Missa, de vegades xopa per la llarga caminada sota la pluja, i es confessava amb freqüència. Cosa que el mateix rector admirava i recordaria sempre.

El seu director espiritual va afirmar: «En la Pierina, allò

ordinari era extraordinari. Ella era una ànima constantment immersa en Déu i guiada en tot per Ell. Per part meua, diré que Pierina va confrontar tot internament amb el que sabia que era la voluntat de Déu, i això li va donar una sorprenent saviesa».

Segons passava el temps ella es va anar sabent més de Déu, i va prendre la resolució de fer vot de castedat de manera privada amb permís del director espiritual. Entre els seus escrits va aparèixer aquesta oració:

«A les teves mans pures confio el meu cos, la meua ment, el meu cor i tots els meus béns espirituals passats, presents i futurs, per a la glòria més gran de Déu i per a la salvació de les ànimes. Recull Mare compassiva el meu pobre OFERIMENT i obtingues-me de Jesús, del meu Espòs i Rei de la meua ànima, puresa i fidelitat constant. Oh Maria, sempre jove perquè sempre pura, fes que el meu cor rejuveneixi amb la bellesa de la castedat».

La puresa de cor i de cos hi va anar forjant una ànima molt lliurada i absorta moltes vegades en la contemplació enmig del treball del dia a dia. Una altra frase escrita al seu quadern és: «La virginitat és un silenci profund de totes les coses a la terra». Fins i tot va arribar a plantejar a casa seva la possibilitat de consagrar-se com a religiosa, decisió que no podria ser duta a terme —segons el parer dels seus pares— per la urgent necessitat de la seva presència a la casa. Aquesta negativa seria per a ella una gran oblació que va guardar al seu cor.

Durant el curs de treball el 1957, al mes de març, va mantenir una conversa amb un dels seus germans, el qual li va preguntar si no tenia por de travessar els boscos cada dia sola quan anava i tornava de la feina i a les hores que ho feia (s'aixecava a les tres o quatre de la matinada per arribar cap a les set del matí a la Missa; arribava a casa cap a les set o vuit de la tarda). La conversa va girar al voltant de ser atacada precisament a la seva puresa. Ella va confessar que sí que tenia por en alguns moments en què pressentia que algú la seguia o la veia caminant sola, però va respondre conclusiva: «Abans que cometre un pecat em deixaré matar».

Uns dies més tard, el 4 d'abril, després de treballar i visitar la Mare de Déu dolorosa, va començar el seu camí a casa, rosari en mà. Li va sortir a trobar un home, i assetjant-la amb intimidacions deshonestes cap a la seva puresa va començar a turmentar-la. Després de les fortes negatives de la Pierina, va ser colpejada repetida i brutalment al cap amb grans pedres, i va caure a terra perdent molta sang mentre no parava de repetir paraules de fe i perdó.

Va ser portada a un hospital i va poder rebre els últims sagraments al costat de la seva mare i familiars, però la Pierina es va apagar humanament per a aquest món terrenal i va començar a brillar-hi amb la força dels sants.

El 4 d'octubre del 1987, el papa Sant Joan Pau II, a Roma, la va proposar com a model per a tots els joves del món proclamant-la beata.

Es fa camí...

Es fa camí en caminar.
Et demanem, Senyor,
pelegrí per la nostra terra,
que obris els nostres ulls
a la teva presència enmig nostre
perquè descobrim el teu rostre
als més necessitats.

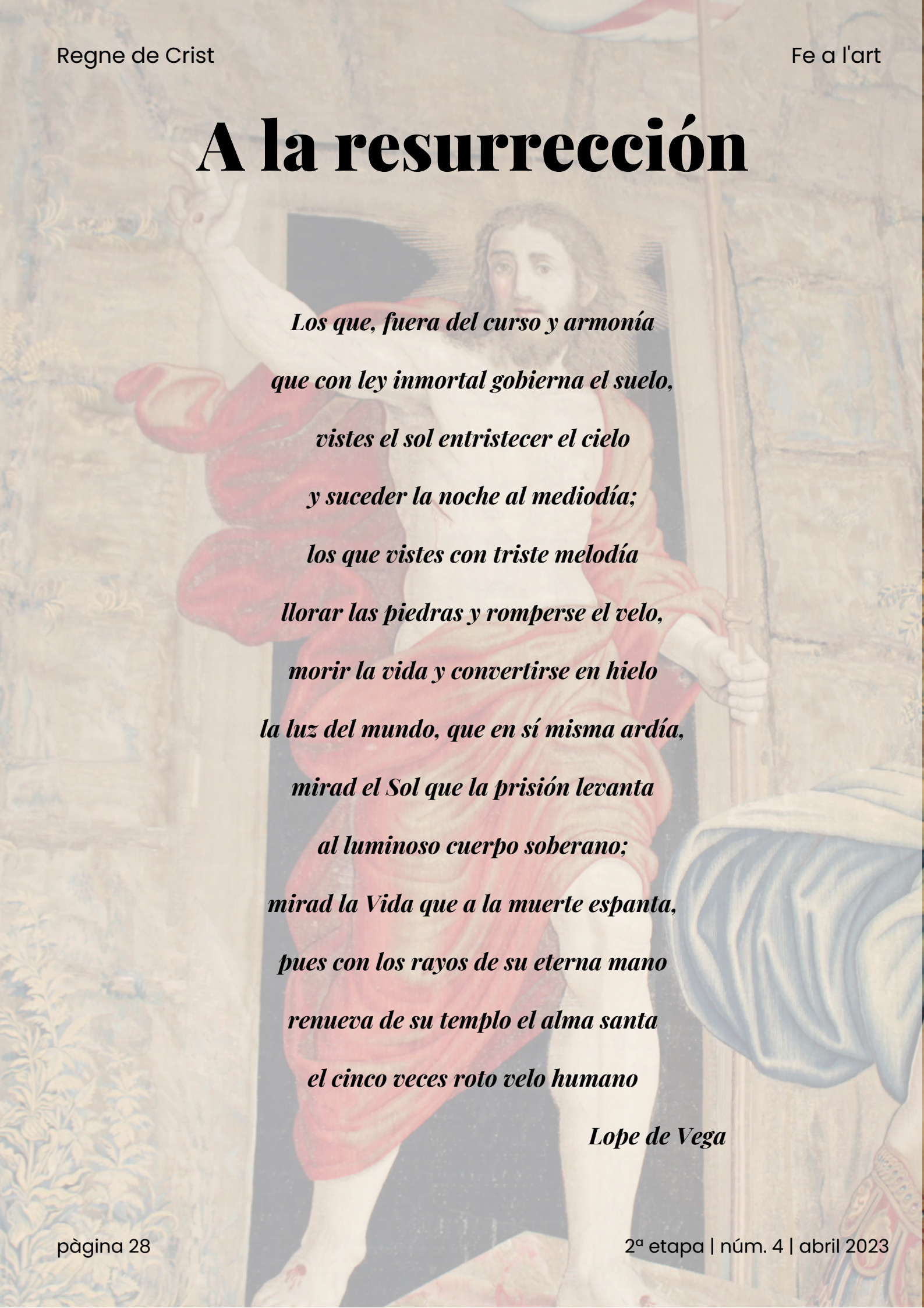
Amén.

Xosé Uxío Nerga Menduiña,
Director Diocesà | Tui-Vigo

www.prayforthesynod.va

A la resurrección

*Los que, fuera del curso y armonía
que con ley inmortal gobierna el suelo,
vistas el sol entristecer el cielo
y suceder la noche al mediodía;
los que vistas con triste melodía
llorar las piedras y romperse el velo,
morir la vida y convertirse en hielo
la luz del mundo, que en sí misma ardía,
mirad el Sol que la prisión levanta
al luminoso cuerpo soberano;
mirad la Vida que a la muerte espanta,
pues con los rayos de su eterna mano
renueva de su templo el alma santa
el cinco veces roto velo humano*

Lope de Vega

Notícies de la Xarxa Mundial d'Oració del Papa (Apostolat de l'Oració)

CLICK TO PRAY, PLATAFORMA OFICIAL DE PREGÀRIA DE LA JMJ LISBOA 2023

La Fundació Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) Lisboa 2023 i la Xarxa Mundial d'Oració del Papa (RMOP) han signat un protocol de col·laboració per aprofundir en el camí de preparació espiritual de la JMJ Lisboa 2023.

Encara que aquest protocol va ser signat el passat 6 de març 2023, aquesta col·laboració ja existeix des de 2020. En aquest sentit, Mons. Américo Aguiar, President de la Fundació JMJ Lisboa 2023, va agrair "tot el que s'ha avançat fins ara", per això que "estan fent per la JMJ, però sobretot pel Papa".

La col·laboració establerta entre la RMOP i la Fundació JMJ Lisboa 2023 s'ha traduït, els darrers anys, en un conjunt de propostes de pregària a través de Click to Pray i *Passo a Rezar*.

Els primers dissabtes de cada mes s'ha posat a disposició una proposta de pregària per a la JMJ Lisboa 2023 a través de *Passo a Rezar*. Està preparada per un equip de la JMJ Lisboa 2023 i la coordinació, producció i enregistrament està realitzada per la XMOP-Portugal, en col·laboració amb *Radio Renascença*.

A més, el dia 23 de cada mes, dia marcat amb iniciatives de preparació a la JMJ Lisboa 2023, Click to Pray dedica una pregària a la JMJ Lisboa 2023.

El protocol, signat per l'Arquebisbe Améric Aguiar i el Director Internacional de la Xarxa Mundial d'Oració del Papa, P. Frédéric Fornos SJ, preveu que Click to Pray posi a disposició, del 30 de juliol al 6 d'agost, tres meditacions diàries (en format text i àudio). Les mateixes meditacions també estaran disponibles a l'aplicació oficial de la JMJ Lisboa 2023, seguint l'itinerari de pregària definit per l'equip d'espiritualitat.

Click to Pray, app de pregària del Papa, com ja va passar durant la JMJ Panamà 2019, ajudarà els joves de tot el món, durant la JMJ Lisboa 2023, a pregar amb i per la JMJ Lisboa 2023. D'aquesta manera, serà possible ampliar la comunitat de pregària de la JMJ Lisboa 2023, ja que l'aplicació Click To Pray, disponible en set idiomes (portuguès, anglès, italià, francès, alemany i xinès tradicional), podrà ser utilitzada pels joves presents a la trobada, però també per aquells que no puguin estar físicament presents.

En aquest protocol, la Xarxa Mundial d'Oració del Papa també posa al servei de la JMJ Lisboa 2023 Click To Pray eRosary, una aplicació digital gratuïta que ajuda i ensenya a resar el rosari per la pau, a través d'àudios i la presentació de la pedagogia dels Misteris evangèlics per a cada dia. Aquesta plataforma ofereix materials en cinc idiomes: espanyol, anglès, portuguès, italià i francès. El Rosari de la JMJ es publicarà a Click To Pray eRosary.

Frédéric Fornos SJ va avançar que El Vídeo del Papa, que està disponible tots els mesos, tindrà una edició especial a l'agost, amb la petició de pregària del Sant Pare pels joves que participaran a la trobada.

La Xarxa Mundial d'Oració del Papa és una Obra Pontifícia que té com a missió sensibilitzar i mobilitzar els cristians, a través de la pregària i l'acció, davant dels desafiaments del món i de la missió de l'Església que el Sant Pare expressa als seus intencions de pregària mensuals. El Moviment Eucarístic Juvenil és la secció per als infants i joves. Aquesta obra present a 89 països i reuneix més de 22 milions de catòlics (inclou 1.700.000 de nens i joves).

Font: www.lisboa2023.org

Reunió del Consell Internacional del MEJ

Representants del Moviment Eucarístic Juvenil dels cinc continents es reuneixen a Roma al I Consell Internacional del MEJ

El primer Consell Internacional de Joves del MEJ es va reunir el 16 de març del 2023 per contribuir a l'organització de la proposta pedagògica del MEJ a la JMJ 2023 a Lisboa.

Es van reunir joves de tot el món, delegats de cada coordinació continental: França, Itàlia, Estats Units, Brasil, Paraguai, El Salvador, RD Congo, Etiòpia, Angola, Índia, Filipines i Indonèsia. Una gran participació que demostra l'entusiasme i el compromís d'aquests joves delegats per aportar la seva contribució personal tant pràctica com espiritual.

El consell confirma que el Moviment Eucarístic Juvenil, secció juvenil de la Xarxa Mundial d'Oració del Papa, pugui participar a la JMJ de Lisboa també des dels seus països. De fet, l'objectiu és que tots els joves del MEJ, de qualsevol part del món, se sentin part de la JMJ fins i tot des de casa, participant en línia i en la pregària encara que no siguin físicament presents a Lisboa. El consell, format de joves que aniran a la JMJ Lisboa, i d'altres que la viuran des dels seus països, participant als esdeveniments JMJ MEJ Locals, han treballat en la preparació del Festival MEJ del 2 d'agost, a Lisboa. Aquest esdeveniment serà accessible en línia pels nostres equips MEJ.

Un equip de periodistes reporters del MEJ França ajudarà els equips nacionals i els joves del MEJ del món a participar, fins i tot des de casa, en aquest esdeveniment volgut pel Papa Francesc.

Moviment Eucarístic Juvenil (MEJ)

DE LA CROADA EUCARÍSTICA AL MOVIMENT EUCARÍSTIC JUVENIL. 100 ANYS D'HISTÒRIA A ESPANYA

Al novembre de 1924 el Papa proposava als socis de l'Apostolat de l'Oració aquesta intenció perquè pregessin per ella: "Que la Croada Eucarística dels infants augmenti a tot arreu en nombre i fervor" Això era una cosa així com una presentació davant tota la Església de la jove Croada. Encara no havia complert els deu anys i ja era presentada "en societat" de la mà del Summe Pontífex.

A Espanya, no obstant, només tenia un any de vida. Precisament va ser l'octubre del 1923 quan una delegació de Roma havia visitat el P. Remigio Vilariño, Director Nacional de l'Apostolat de l'Oració a Espanya. La finalitat de la visita era implantar a Espanya la Croada Eucarística, com a secció particular de l'Apostolat de l'Oració. Fins aleshores els nens havien pogut pertànyer a l'Apostolat de l'Oració –i, de fet, així ho feien moltíssims–. El que es tractava ara era, sense deixar l'organització i l'espiritualitat de l'Apostolat de l'Oració, organitzar-los en una secció especialitzada, amb mètodes propis.

D'aquella entrevista històrica va néixer el 1923 la Croada Eucarística a Espanya i, el gener del 1924 va néixer la seva revista HOSANNA, com a òrgan oficial d'aquesta secció.

En comentar pocs mesos després la intenció pontifícia, el P. Vilariño no dubtava a escriure així als socis de l'Apostolat de l'Oració:

"Prego a tots els Directors de l'Apostolat de l'Oració i a tots els Zeladors i Zeladores, i a tots els que se senten amb aquest zel de Zeladors, que es fixin molt en aquesta intenció d'aquest mes, doncs la jutjo molt important, i espero que Nostre Senyor Jesucrist ha de moure tothom a posar-la en pràctica.

No hi hauria d'haver cap centre de l'Apostolat que no tingués interès en aquest mes d'arreglar, diguem-ho així, els seus comptes personals, i veure si té Croada Eucarística; o si no en té, posar-la molt aviat, com qui posa una cosa necessària per a la integritat de l'Apostolat de l'Oració"

REGNE DE CRIST PEREGRINA A FÀTIMA

El pelegrinatge a Fàtima és una activitat que organitza Joves pel Regne de Crist, JRC.

Es fa des de fa més de trenta anys. Aquesta trobada es promou a nivell nacional i aquest any ha comptat amb la participació de més de 800 joves que han pelegrinat a Fàtima sota el lema "Pel teu amor".

Arranquem el divendres 17 de febrer a Torres Novas, un poble proper a Fàtima. Allà ens trobem els primers joves de diverses parts d'Espanya, com Madrid, Sevilla, Toledo, i Talavera de la Reina, als quals se sumarien l'endemà les altres diòcesis.

El 18 de febrer ens vam posar en camí per veure la nostra Mare, la Verge de Fàtima. Caminem des del poble de Raval fins al santuari.

L'arribada va ser única i especial, ja que ens estaven esperant les famílies de FRC, que juntament amb els petits de casa, van formar un camí de torxes, pel qual van passar els joves sentint-se així abraçats per les famílies.

Ja a la Capelinha vam poder tenir la nostra primera trobada amb la nostra Mare, en comunitat i celebrar així, la Santa Missa. Per tancar aquest dia, des de l'equip de vetllades ens van preparar activitats molt dinàmiques i divertides, fent que tots els joves de les diferents edats ens oblidem del cansament d'aquell dia, per acabar amb un somriure.

Els dies restants els vam passar amb Ella, fent diferents tallers i escoltant ponències que ens feien unir-nos més al seu cor, i descobrir de quina manera la Mare de Déu ens porta al seu fill. Comptàvem amb un gran nombre de sacerdots i seminaristes de diferents parts d'Espanya.

Els ens aportaven el costat més espiritual del pelegrinatge, donant-nos suport i forces amb les seves paraules, a cada moment que ho necessitàvem. Igual que l'equip de responsables i monitors ens animaven a viure l'experiència, de la manera més enriquidora possible, donant un punt de vista als joves de proximitat als braços de Maria.

El lema ha estat present a cadascuna de les activitats que hem dut a terme, brindant l'oportunitat als joves que anaven per primera vegada a la peregrinació a tenir una experiència plena. Els temes tractats els darrers dies posaven en context molts joves que avui se senten perduts, donant-li totes les eines possibles per acostar-se a l'amor de Déu, per acostar-se als seus braços.

Tot això no hagués estat possible sense la feina de molts mesos de voluntaris que decideixen dir que Sí, a portar l'amor de la Mare a tots els joves. Hi ha molts equips que fan d'aquest pelegrinatge tot un acte de lliurament cap als altres, un acte que demostra d'una manera totalment diferent que, per l'amor a Maria, ens ajuda i ens protegeix en el seu mantell.

Vam acabar el pelegrinatge amb un gran acte de comiat en què diversos joves van donar els seus testimonis i com hi va tornar a néixer el nen al bressol a través de l'amor de Maria.

Van ser uns dies que es quedaran als cors de molts joves, esperant que arribi l'any que ve per experimentar de nou i de manera diferent l'amor de Déu i de la nostra Mare, la Verge.

Joves pel Regne de Crist

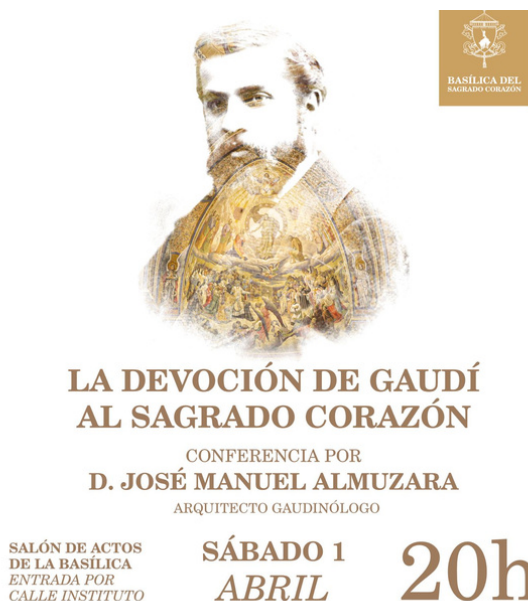
Propers esdeveniments

CONFERÈNCIES

El proper **DISSABTE 1 D'ABRIL, a les 10.30h** tindrà lloc a la Basílica del Cerro de los Ángeles la conferència titulada "La Misericòrdia i la Confiança en el Cor de Jesús", a càrrec de la Sra. Noelia Rodríguez Ramos.

El mateix **DISSABTE 1 D'ABRIL, a les 20h** tindrà lloc a la Basílica del Sagrat Cor de Gijón, la conferència "La devoció de Gaudí al Sagrat Cor", a càrrec del Sr. José Manuel Almuzara.

EXERCICIS ESPIRITUALS

14 a 16 d'abril, per a JOVES, a Mota del Marqués (Valladolid) amb el P. Manuel Vargas

19 a 21 de maig, per a tots, a Mota del Marqués (Valladolid) amb el P. Manuel Vargas

MES D'EXERCICIS, **del 10 de juliol al 10 d'agost**, a Burgo de Osma (Soria), amb el P. José María Alsina i el Sr. Manuel Vargas.

Inscriu-te a aquest [enllaç](#)

TROBADA NACIONAL DE LA XARXA MUNDIAL D'ORACIÓ DEL PAPA (APOSTOLAT DE L'ORACIÓ) A ESPANYA

Tindrà lloc, Déu mitjançant, els dies **4 i 5 de setembre** de 2023 a la Casa Sant Vicenç, de les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül (c/ Josep Abascal, 30), de Madrid. La jornada del dia 4 (a la tarda) estarà dedicada a la feina del Consell Nacional, i el dia 5 tindrà lloc la Trobada amb Directors Diocesans, Promotors territorials i els seus equips, així com membres compromesos de la Xarxa Mundial d'Oració del Papa (Apostolat de l'Oració) a Espanya. Reserveu-vos des d'ara les dates!

PEREGRINACIÓ A LISIEUX

Amb motiu de la celebració, aquest any 2023, del 150 aniversari del naixement de Santa Teresa de Lisieux, copatrona de la Xarxa Mundial d'Oració del Papa, estem organitzant una **peregrinació nacional a Lisieux del 12 al 15 d'octubre**.

Visitarem la Basílica de Santa Teresa, el Carmel de Lisieux, on es conserven les restes de Santa Teresina, el Monestir de la Visitació de Caen, on reposen les restes de Leonia, germana de Santa Teresina, i Alençon, on visitarem la casa on va néixer Santa Teresa.

Reserveu-vos aquestes dates! Properament farem públic el programa complet i obrirem les inscripcions.

JORNADA al

Cerro de los Ángeles

DISSABTE 17 JUNIO 2023

Festa de l'Immaculat Cor de Maria

16:30 Acollida a l'Explanada del Cerro

17:00 * A la Basílica: Salutació inicial, Presentació de la Xarxa Mundial d'Oración del Papa **David**

Fornieles (Director Nacional), Centenari del MEJ **Rodrigo Ramos** y Conferència per a adults **P. José María Alsina**

* Al temple de les MM. Carmelites: Conferència per a infants **P. José Julio Fernández Perea**

18:15 * Jocs per a infants **Educatio Servanda**

* Visita guiada al Monument **Manuel Vargas**

* Stands i berenar

19:30 SANTA MISSA: *Pressideix l'Excm. i Rvdm. D. Bernardito*

Auza, Nunci de S.S. (pendent confirmació) concelebra l'Excm. Rvdm. D. José Mª Avendaño Perea, Bisbe auxiliar de Getafe

20:30 Sopar lliure i descans

21:30 Rosari de torxes **P. Ignacio Manresa Lamarca**

22:30 Hora Santa OCEO **Excm. i Rvdm. D. Ginés García**

Beltrán, Bisbe de Getafe

0:00 Torns d'Adoració tota la nit

INSCRIPCIONS:

COL·LABOREN:

FORO
MARIANO
DIOCESANO

Vicaria para el
Cerro de los Angeles

MARIANAS

DJUVENTUD
diócesis de Getafe

Schola Cordis Iesu

Red Mundial de Oración del Papa
ESPAÑA

APOSTOLADO DE LA ORACIÓN

A.P. del S.S.

Fraternidad Señor
en el Corazón de Cristo

INSTITUTO
DEL CORAZÓN
DE CRISTO

Educador en la Verdad
para ser libres

RADIO MARÍA

G.O.C.J.

MEJ
MOVIMIENTO
EUCARÍSTICO
JUVENIL

Coneixes les nostres publicacions?

365 días bategant al ritme del Cor de Jesús

"365 días bategant al ritme del Cor de Jesús" és un projecte de la Xarxa Mundial d'Oració del Papa (Apostolat de l'Oració) a Espanya, que proposa diàriament una cita o frase sobre el Cor de Jesús, acompanyada d'una imatge i una breu pregària, per tal d'ajudar els cristians a configurar el seu cor amb els sentiments del Cor de Crist, per portar-los a una missió de compassió pel món. S'edita mensualment en PDF i també en format imprès.

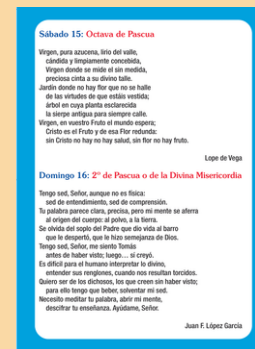

Orar la vida

Un fulletó mensual de 16 pàgines, en A6, amb un text oracional o una reflexió per a cada dia del mes, presa d'autors clàssics i contemporanis.

S'edita mensualment en PDF i també en format imprès.

Descarrega tots els materials del mes d'abril

Si deseas suscribirte a alguna de estas publicaciones y recibirla cada mes en tu domicilio, rellena el siguiente formulario y háznoslo llegar por uno de estos medios:

- Mediante correo electrónico a info@redoraciondelpapa.es.
- Mediante WhatsApp, enviando una foto de esta página al 689672806
- Por correo postal: Apostolado de la Oración. C/ Núñez de Balboa, 115 Bis, 1º G. 28006 Madrid

Nombre y apellidos _____

Calle: _____ : _____ Nº _____ Piso/Puerta/Escalera _____

Código Postal: _____ Población: _____ Provincia: _____

Teléfono: _____ Correo electrónico: _____

Deseo suscribirme a: (marque con una "X" lo que corresponda)

☐ 365 días latiendo al ritmo del Corazón de Jesús.

☐ Orar la Vida.

*"Per molt hipòcrites que siguem,
si cada matí repetim de cor la fórmula
de l'**oferiment diari**, anirà creixent en
nosaltres l'actitud amb què Jesucrist
segueix lliurant-se per tots"*

MANUEL IGLESIAS SJ

